

Προς την Βουλή των Ελλήνων

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ  
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ  
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

Αριθμ. Πρωτ.: 1747  
Ημερομ. 8/7/11

Πρόταση

Σύσταση Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής

για την διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης

κατά το άρθρο 86 παρ. 3 του Συντάγματος,

τα άρθρα 153 επ. του Κανονισμού της Βουλής

και το άρθρο 5 του Ν.3126/2003 περί «Ποινικής Ευθύνης Υπουργών»

όπως αυτό τροποποιήθηκε από τον Ν.3961/2011

Βάσει του πορίσματος της Εξεταστικής Επιτροπής της Βουλής για τη διερεύνηση της υπόθεσης "SIEMENS" στο σύνολό της, των εγγράφων, στοιχείων και μαρτυρικών καταθέσεων της σχετικής δικογραφίας και εκφράζοντας την βούληση της συντριπτικής πλειοψηφίας του ελληνικού λαού για την ανάγκη περαιτέρω έρευνας του σκανδάλου της "SIEMENS" μέσω Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής του άρθρου 86 παρ. 3 του Συντάγματος, υποβάλλουμε στην Ολομέλεια της Βουλής πρόταση σύστασης προκαταρκτικής εξέτασης, σύμφωνα με τα άρθρα 86 παρ. 3 του Συντάγματος, 153 επ. του Κανονισμού της Βουλής και 5 του Ν.3126/2003 περί «Ποινικής Ευθύνης Υπουργών» όπως αυτό τροποποιήθηκε από τον Ν.3961/2011.

I.

Τα πραγματικά περιστατικά που αναφέρονται στο πόρισμα της Εξεταστικής Επιτροπής της 24.1.2011 οδηγούν στο συμπέρασμα ότι μία ομάδα μνημένων υπαλλήλων της μητρικής Siemens, η οποία αποτελείτο οπωσδήποτε από περισσότερα των τριών προσώπων, αποφάσισε και διοχέτευσε μαύρο χρήμα σε ανώτατους αξιωματούχους, πολιτικούς, μέλη Κυβερνήσεων, Κομμάτων κλπ. Αυτή η ομάδα έδρασε στην Ελλάδα από το 1990 και τουλάχιστον μέχρι το 2008, ενώ οι «χρήσιμες πληρωμές» υπολογίζονταν στο 2% κάθε σύμβασης για τα πολιτικά πρόσωπα και στο

8% αυτής της σύμβασης για τους αξιωματούχους. Οι πληρωμές γίνονταν με την διακίνηση μαύρου χρήματος μέσω υπεράκτιων εταιρειών και με την βοήθεια παρόντων προσώπων. Από πλευράς Δικαιοσύνης που ερευνά την υπόθεση της Siemens από το 2005 δεν έχουν προκύψει ενδείξεις για σχετικές παράνομες πράξεις Υπουργών και Υφυπουργών, διότι διαφορετικά τα σχετικά στοιχεία θα είχαν διαβιβαστεί αμελλητί στην Βουλή, πράξη που μέχρι σήμερα δεν έχει γίνει.

Αντίθετα, από την έρευνα της Εξεταστικής Επιτροπής συνάγονται τα παρακάτω συμπεράσματα αναφορικά με πράξεις που ενδεχομένως τελέστηκαν από τους εξής τέως Υπουργούς:

**Α) Αναστάσιο Μαντέλη,** Πρόεδρο του ΟΤΕ από 1985-1988, Γενικό Γραμματέα Υπουργείου Βιομηχανίας από 09/1993-09/1999, Υπουργό Επικοινωνιών και Μεταφορών από 09/1997-04/2000.

Ως Υπουργός ενέκρινε τις «Προγραμματικές Συμφωνίες 8002» στις 23.12.1997 με την υπ. αριθμ. 82961 απόφασή του και απεδέχθη τα τιμήματα, που του υπέβαλε ο ΟΤΕ, χωρίς να ελέγξει τις τιμές της αγοράς. Αυτή η ενέργεια απαιτείτο από την πλευρά της πολιτικής εξουσίας, καθόσον αυτή είχε – σύμφωνα με το άρθρο δεύτερο 1Αβ του Ν.2246/1994 – την εποπτεία του τομέα των τηλεπικοινωνιών. Η διακινδύνευση του δημοσίου συμφέροντος από τη συγκεκριμένη συμφωνία σε αυτό το χρονικό σημείο αποδεικνύεται από τα εξής έγγραφα:

- Από το πρακτικό (07.12.1997) της Επιτροπής Διαπραγμάτευσης, που όρισε η Διοίκηση του ΟΤΕ, από το οποίο προκύπτει ότι η βασική αρχή της διαπραγμάτευσης για τις τιμές ήταν οι τιμές παλαιότερων προμηθειών. Αυτό το γεγονός αποτελούσε αδυναμία διαπραγμάτευσης για ένα τόσο μεγάλο και πολυετές έργο, διότι έδινε την δυνατότητα στον προμηθευτή να κάνει μία ελάχιστη έκπτωση από τις προηγούμενες τιμές. Μέσω αυτής της διαδικασίας ο Οργανισμός ισχυριζόταν ότι εξασφάλιζε καλύτερες τιμές, ενώ στην πραγματικότητα αγόραζε πολύ υψηλότερα από τις τιμές της αγοράς.
- Η Επιτροπή Διαπραγμάτευσης θεώρησε ότι για υλικά, που ο ΟΤΕ προμηθευόταν για πρώτη φορά, οι τιμές οι οποίες συμφωνήθηκαν με τους προμηθευτές θα έπρεπε να είναι οι ανώτατες προσωρινές. Αυτός ο όρος δεν προστάτευε το

δημόσιο συμφέρον, διότι ήταν βέβαιο ότι οι προμηθευτές δεν θα επέτρεπαν να προκύψουν κατώτερες τιμές από τις ανώτατες προσωρινές. Η Επιτροπή όφειλε να είχε διενεργήσει έρευνα διεθνούς αγοράς για όλα τα υλικά που χρειαζόταν ο ΟΤΕ. Συγκεκριμένα, θα έπρεπε να είχε απευθυνθεί και σε άλλους κατασκευαστικούς οίκους, όπως είχε τη δυνατότητα, διότι το επιχείρημα ότι μέχρι τότε είχε ψηφιοποιηθεί το 50% του δικτύου του ΟΤΕ από τις δύο τεχνολογίες και επομένως δεν επιτρεπόταν η επιλογή άλλων τεχνολογιών λόγω συμβατότητας είναι - όπως αναλύθηκε πιο πάνω - αβάσιμο.

- Το Δ.Σ του ΟΤΕ δέχθηκε και ενέκρινε αυτούσια την πρόταση της Επιτροπής Διαπραγμάτευσης χωρίς περαιτέρω διαπραγμάτευση ή έρευνα τιμών. Η Διοίκηση του Οργανισμού άφησε να εξαντληθεί όλος σχεδόν ο χρόνος λήξης της οδηγίας της ΕΟΚ για να υποβάλει στον τότε Υπουργό Μεταφορών κ. Αναστάσιο Μαντέλη την έγκριση των προγραμματικών συμφωνιών, ώστε να μην υπάρχει χρόνος για έλεγχο ή επαναδιαπραγμάτευση. Άρα η Διοίκηση του ΟΤΕ σχεδίασε και συντόνισε ενέργειες, ώστε να επιτύχει ένα συγκεκριμένο αποτέλεσμα, δηλαδή την υπογραφή των Προγραμματικών Συμφωνιών του ΟΤΕ με τις εταιρείες Intracom και SIEMENS.

Τα παραπάνω στοιχεία αποτελούσαν κατά τον χρόνο της έγκρισης της συγκεκριμένης συμφωνίας σοβαρές ενδείξεις για ύπαρξη προχειρότητας και καθυστερήσεων που με βεβαιότητα θα επηρέαζαν το κόστος του επιχειρησιακού σχεδίου του ΟΤΕ. Συνεπώς ο προληπτικός έλεγχος της «Προγραμματικής Συμφωνίας 8002» αποτελούσε υποχρεωτική ενέργεια για τον τότε αρμόδιο Υπουργό κ. Αναστάσιο Μαντέλη, στις αρμοδιότητες του οποίου ήταν - σύμφωνα με το άρθρο 3 παρ. 2 εδ. 2 Ν. 2414/Ν.1996 - η παρακολούθηση της πορείας εκτέλεσης του Επιχειρησιακού Στόχου του συγκεκριμένου Οργανισμού.

Η παράλειψη εποπτείας του τότε Υπουργού μπορεί να συνδεθεί με τη διαδικασία με την οποία εμβάσθηκαν σε λογαριασμό του περίπου 250.000 €, τα οποία - σύμφωνα με την πρόταση του Εισαγγελέα Εφετών της 9.6.2010 σχετικά με την απαγόρευση εξόδου από τη χώρα του τότε Υπουργού, η οποία επικυρώθηκε από το Συμβούλιο Εφετών Αθηνών στις 11.6.2010 - ευρίσκονται σε συνάφεια με πιθανολογούμενη παθητική δωροδοκία για την έγκριση από αυτόν της προγραμματικής σύμβασης 8002. Συγκεκριμένα, το Σεπτέμβριο του 1998 ο κουμπάρος του κ. Αναστάσιου Μαντέλη, κ. Γιώργος Τσουγγράνης, άνοιξε λογαριασμό στην Dresdner Bank, στο Υποκατάστημα της Γενεύης, στο όνομα "Rocos". Στις 03.11.1998 εμβάσθηκαν σε

αυτόν τον λογαριασμό 200.000 γερμανικά μάρκα από την τράπεζα UBS της Ζυρίχης Ελβετίας και από λογαριασμό που τηρούσε η Αντωνία Μάρκου, παρένθετο πρόσωπο του Ηλία Γεωργίου. Στις 8.2.2000 κατατέθηκαν σε αυτόν τον λογαριασμό 250.000 γερμανικά μάρκα από άγνωστο πρόσωπο (βλ. απόφαση Συμβουλίου Εφετών Αθηνών υπ. αριθμ. 1357/2010 σ. 14). Σύμφωνα με τη μαρτυρία του, αυτά τα χρήματα πληρώθηκαν από χορηγούς του κ. Αναστάσιου Μαντέλη για την ενίσχυσή του στις επικείμενες εκλογές (βλ. κατάθεση κ. Γιώργου Τσουγγράνη στην Εξεταστική Επιτροπή, στις 26.05.2010, σελ. 55). Ο κ. Γιώργος Τσουγγράνης κατέθεσε, ότι ο κ. Αναστάσιος Μαντέλης παραδέχτηκε σε αυτόν πως τα 200.000 γερμανικά μάρκα που κατατέθηκαν στο λογαριασμό του προέρχονταν από την SIEMENS (βλ. κατάθεση κ. Γιώργου Τσουγγράνη στην Εξεταστική Επιτροπή, στις 26.05.2010, σελ. 85). Συμπλήρωσε δε, ότι ο ελβετικός λογαριασμός έκλεισε το 2007 και τα χρήματα μεταφέρθηκαν σε δικό του λογαριασμό στην Alpha Bank. (βλ. κατάθεση κ. Γιώργου Τσουγγράνη στην Εξεταστική Επιτροπή, στις 26.05.2010, σελ. 129).

Ο κ. Αναστάσιος Μαντέλης στην Εξεταστική Επιτροπή κατέθεσε, ότι σχετικά με το έμβασμα των 200.000 γερμανικών μάρκων στο λογαριασμό του κ. Γιώργου Τσουγγράνη το Νοέμβριο του 1998, δέχθηκε τηλεφώνημα από ένα στέλεχος της SIEMENS, το όνομα του οποίου δεν θυμάται. Αυτό το στέλεχος – σύμφωνα με την μαρτυρία του - του είπε ότι εκπροσωπεί τη Διοίκηση της SIEMENS Γερμανίας και ότι η εταιρεία ήθελε να ενισχύσει τον εκλογικό του αγώνα. Συμπλήρωσε δε ο κ. Μαντέλης, ότι δεν γνωρίζει από που προήλθαν τα υπόλοιπα 240.000 γερμανικά μάρκα (βλ. κατάθεση κ. Αναστάσιου Μαντέλη στην Εξεταστική Επιτροπή, στις 26.5.2010, σελ. 186). Ο πρώην Υπουργός κατέθεσε επίσης, ότι φρόντισε να διαταχθεί έλεγχος σχετικά με την ενεργοποίηση των ρητρών της «Προγραμματικής Συμφωνίας 8002», από τον οποίο προέκυψε ότι ο ΟΤΕ είχε κέρδος από τη συγκεκριμένη σύμβαση (βλ. κατάθεση κ. Αναστάσιου Μαντέλη στην Εξεταστική Επιτροπή στις 26.5.2010, σελ. 322-323). Από τα πρακτικά της Επιτροπής Αξιολόγησης που κατέθεσε στην Εξεταστική Επιτροπή ο πρώην Πρόεδρος του ΟΤΕ κ. Δημήτριος Παπούλιας συνάγεται όμως, ότι δεν υπήρξε κοστολογικός έλεγχος που θα οδηγούσε στην ενεργοποίηση των ρητρών της «Προγραμματικής Συμφωνίας 8002».

Η διαδικασία μεταφοράς χρημάτων στον ελβετικό λογαριασμό του κ. Αναστάσιου Μαντέλη αντιστοιχεί με τη μέθοδο πληρωμών «πριμ» από την SIEMENS ώστε να διασφαλίζονται πρακτικές, οι οποίες θα ήταν ευνοϊκές για την εταιρεία (βλ. πρακτικό

συνάντησης Στελεχών του Γραφείου Συμμόρφωσης της SIEMENS με τον κ Πρόδρομο Μαυρίδη της 26.7.2007 και μαρτυρία Jens Burgard στην Βαυαρική Υπηρεσία Δίωξης Εγκλήματος στο Μόναχο στις 24.7.2007). Έτσι μπορεί να ερμηνευθεί και το γεγονός, ότι τα χρήματα μεταβιβάστηκαν στο λογαριασμό του τότε Υπουργού ένα χρόνο μετά την έγκριση από αυτόν της «Προγραμματικής Συμφωνίας 8002». Οι μεταχρονολογημένες πληρωμές θα εξασφάλιζαν τη μη άσκηση εποπτείας από τον κ. Αναστάσιο Μαντέλη κατά την υλοποίηση της συμφωνίας, ώστε να μην ενεργοποιηθούν οι ασφαλιστικές ρήτρες της υπέρ του ΟΤΕ.

Σύμφωνα με τα παραπάνω είναι προφανές, ότι και τα δύο εμβάσματα στον λογαριασμό του τότε Υπουργού αποτελούν παράνομα χρήματα, που προέρχονται από τα «μαύρα ταμεία» της SIEMENS. Όπως δε ο κ. Αναστάσιος Μαντέλης παραδέχεται, μέρος αυτών των χρημάτων στάλθηκαν μετά το 2000 στην Αμερική για να πληρωθούν δίδακτρα του γιού του για τις μεταπτυχιακές του σπουδές (βλ. απολογητικό Υπόμνημα κ. Αναστάσιου Μαντέλη προς το Συμβούλιο Εφετών στις 3.9.2010, σελ. 41)

#### **Β) Γεώργιο Αλογοσκούφη Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών από 2004 – 2008.**

Ο τότε Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών ήταν - σύμφωνα με το άρθρο 10 του Ν.3429/2005 - Πρόεδρος της Διυπουργικής Επιτροπής Δημοσίων Επιχειρήσεων και Οργανισμών στην οποία ανήκε ο κρατικός έλεγχος των ΔΕΚΟ. Επομένως - σύμφωνα με τα άρθρα 7, 8 Ν. 3429/2005 – είχε υποχρέωση ελέγχου νομιμότητας και σκοπιμότητας των ενεργειών της Διοίκησης του ΟΤΕ.

Η Προγραμματική Συμφωνία 8002 συνέχισε να ισχύει χωρίς να γίνεται έλεγχος στις ρήτρες και στις τιμές, παρ' όλο που ο χρόνος λήξης των προγραμματικών είχε παρέλθει.

Αν ο τότε Υπουργός, ως εκπρόσωπος του Δημοσίου και ως κύριος μέτοχος του ΟΤΕ, είχε ασκήσει τον απαιτούμενο έλεγχο για την εφαρμογή των ρητρών, θα είχε εξασφαλίσει σε βάθος εξασφάλισης, δηλαδή από το 1998, όλα τα υπερτιμήματα και θα είχε προστατεύσει κατά τον καλύτερο τρόπο το δημόσιο συμφέρον, όπως αυτό όριζαν οι ρήτρες (άρθρα 8, 9, 10 της Προγραμματικής).

Αυτό δεν σημαίνει βέβαια, ότι ο έλεγχος ισοδυναμεί με υποκατάσταση της Διοίκησης του ΟΤΕ, όπως ο πρώην Υπουργός ισχυρίστηκε στην Εξεταστική Επιτροπή. Είναι

προφανές ότι ο κ. Γεώργιος Αλογοσκούφης σκόπιμα παρερμηνεύει τις έννοιες «διοίκηση» και «έλεγχος» προσπαθώντας να αιτιολογήσει τις προσωπικές του παραλείψεις (βλ. κατάθεση κ. Γεώργιου Αλογοσκούφη στην Εξεταστική Επιτροπή, στις 31.08.2010, σελ. 91).

Το γεγονός ότι συνειδητά δεν εξετέλεσε το καθήκον ελέγχου που είχε και το γεγονός ότι γνώριζε πως αυτή η παράλειψή του είχε ως συνέπεια την ζημία του Ελληνικού Δημοσίου αποδεικνύεται από τα εξής γεγονότα:

- Στην κατάθεσή του στην Εξεταστική Επιτροπή ισχυρίστηκε, ότι συνολικά οι ενέργειες της Διοίκησης του κ. Παναγή Βουρλούμη ήταν προς το συμφέρον του Οργανισμού (βλ. κατάθεση κ. Γεώργιου Αλογοσκούφη στην Εξεταστική Επιτροπή, στις 31.08.2010, σελ. 87).
- Στην ίδια κατάθεση επιβεβαίωσε ως εκπρόσωπος του Ελληνικού Δημοσίου το διορισμό του κ. Παναγή Βουρλούμη ως Διευθύνοντα Συμβούλου του ΟΤΕ, αν και γνώριζε ότι εκκρεμούσε κατηγορία εναντίον του από την Ελληνική Δικαιοσύνη για απιστία. (βλ. κατάθεση κ. Γεώργιου Αλογοσκούφη 31.08.2010, σελ. 86)
- Όταν το 2006 ξέσπασε το σκάνδαλο της Siemens ο πρώην Υπουργός ούτε ζήτησε άμεσα από τον κ. Παναγιώτη Βουρλούμη την εφαρμογή του κοστολογικού ελέγχου και των ρητρών για να διασφαλίσει τα υπερτιμήματα προς όφελος του Ελληνικού Δημοσίου και του ΟΤΕ, έστω από το 2000 και μετά, ούτε στράφηκε δικαστικώς, ως θα έπρεπε, κατά της SIEMENS διεκδικώντας τη ζημιά που υπέστη το Ελληνικό Δημόσιο.

Η Προγραμματική Συμφωνία και οι άλλες συμβάσεις του Δημοσίου με τη SIEMENS συνεχίστηκαν κανονικά σε όλη τη διάρκεια της υπουργίας του χωρίς κανένα έλεγχο των τιμών και των ρητρών στον ΟΤΕ με υπερτιμήματα περίπου 65% (π.χ τεχνική υποστήριξη).

Επί της Υπουργίας του κ. Γεώργιου Αλογοσκούφη το Ελληνικό Δημόσιο υπέστη την μεγαλύτερη οικονομική απώλεια λόγω της Προγραμματικής Συμφωνίας 8002, αφού δύο φορές δεν διεκδίκησε, όπως όφειλε, τα υπερτιμήματα και δεν απαίτησε από τη SIEMENS τις νόμιμες αποζημιώσεις, που αποκαλύφθηκαν από το σκάνδαλο.

Όσον αφορά τη ζημιά του ΟΤΕ, αυτή μπορεί να προσδιορισθεί ως εξής:

- Από την προγραμματική σύμβαση 8002: 162.157.579,40 Ευρώ
- Από έργα και ουρές αυτής της προγραμματικής σύμβασης: 21.494.902,34 Ευρώ

- Από προμήθειες στελεχών του ΟΤΕ: 12.502.436,38 Ευρώ
- Από το 10%: 50.000.000 Ευρώ
- Από τεχνική υποστήριξη: 40.000.000 Ευρώ

Η συνολική περιουσιακή ζημία του Ελληνικού Δημοσίου στην οποία συνέβαλε η μη τήρηση των κανόνων επιμελούς διαχείρισης από τον τότε Υπουργό, όπως αυτές προσδιορίζονται στο Ν.3429/2005 ανέρχεται - κατά προσέγγιση - στα **286.154.918 Ευρώ** (λαμβάνομένου φυσικά υπόψη των διαφοροποιήσεων του ποσοστού του Ελληνικού Δημοσίου στον ΟΤΕ).

**Γ) Χρήστο Μαρκογιαννάκη.** Υφυπουργό Δημόσιας Τάξης από 2004-2006, Αναπληρωτή Υπουργό Εσωτερικών με αρμοδιότητα στα θέματα δημόσιας τάξης από 9/1/2009-10/10/2009.

Ο τότε Υπουργός εξέδωσε απόφαση με την οποία ενέκρινε την οριστική παραλαβή με μειωμένη τιμή των Υποσυστημάτων 1-7, τα οποία αποτελούν το Σύστημα Υποστήριξης Διοίκησης και λήψης Αποφάσεων του CDSS των Συστημάτων C4I, παρά τις αρνητικές τεχνικές εκθέσεις μετά και από δοκιμές του συστήματος, χωρίς να έχει εξασφαλιστεί η διαλειτουργικότητα, επέστρεψε εγγυητικές επιστολές ύψους 11.158.065, 14 €, παρά το γεγονός ότι το σύστημα ήταν ακατάλληλο για την συμβατικά προβλεπόμενη χρήση. Το ότι ο κ. Μαρκογιαννάκης γνώριζε ότι οι ενέργειές του είχαν ως συνέπεια την ζημία του Ελληνικού Δημοσίου προκύπτει από τα εξής:

Ο τότε Υφυπουργός κατέθεσε στην Εξεταστική Επιτροπή ότι το σύστημα C4I απερρίφθη το 2005 μετά από 6μηνη διαδικασία. Σε έγγραφο όμως της ΔΑΟΑ με ημερομηνία 12.10.2005 προς ΓΔΑΕ/ΥΠΕΘΑ (έγγραφο με αρ. πρωτ. 2004-00/3/13/2ια) που είχε αποσταλεί και στον τότε Υφυπουργό αναφερόταν ότι οι δοκιμές ολοκληρώθηκαν στις 2.4.2005 (βλ. κατάθεση κ. Χρήστου Μαρκογιαννάκη στην Εξεταστική Επιτροπή στις 26.04.2010, σ. 20).

Ο τότε Υφυπουργός κατέθεσε επίσης ότι οι Τεχνικοί Σύμβουλοι της BOARTES δεν είχαν υποβάλει εκθέσεις για την πορεία του έργου (βλ. κατάθεση κ. Χρήστου Μαρκογιαννάκη στην Εξεταστική Επιτροπή στις 26.04.2010, σελ. 30). Όπως προκύπτει όμως από τα σχετικά έγγραφα οι τεχνικοί σύμβουλοι της BOARTES

(2004-30/27/2-2ρξδ/13/6/2004 έκθεση BOARTES, 2.7.2004 έκθεση BOARTES, 2004-50/1/10-ρλγ/2/7/2004 έκθεση BOARTES) είχαν αποστείλει: α) εκθέσεις σχετικά με τις δοκιμές στα διάφορα Υποσυστήματα, β) αξιολόγηση της άσκησης IET-3 και της «στημένης» επίδειξης της 1/7/2004. Από όλες αυτές τις εκθέσεις προκύπτει σαφώς ότι το C4I δεν ήταν κατάλληλο να χρησιμοποιηθεί.

Σε αντίθεση με την μαρτυρία του πρώην Υφυπουργού (βλ. κατάθεση κ. Χρήστου Μαργογιαννάκη στην Εξεταστική Επιτροπή στις 26.04.2010, σελ. 37) ο τότε Υπουργός Εθνικής Άμυνας κ. Σπήλιος Σπηλιωτόπουλος ήταν αυτός που προσέφυγε στο Ελεγκτικό Συνέδριο και όχι οι δικηγόροι της SAIC. Ο κ. Σπήλιος Σπηλιωτόπουλος ζήτησε με αίτησή του στις 19.09.2005, την ανάκληση της υπ. Αριθμ. 8/2005 πράξης του Ελεγκτικού Συνεδρίου για να μην εκταμιευθούν τα 63.109.140 € και να πληρωθούν έργα που αφορούσαν το C4I. Τελικά το ένταλμα θεωρήθηκε από το Ελεγκτικό Συνέδριο με την αιτιολογία της «συγγνωστής πλάνης» αυτών που υπέγραψαν τη σύμβαση (βλ. υπ. αριθμ. 16<sup>ης</sup>/17-11-2005 Απόφασης του Ελεγκτικού Συνεδρίου).

Ο κ. Χρήστος Μαργογιαννάκης κατέθεσε ότι όλο το χρονικό διάστημα συγκροτούσε Επιτροπές Παραλαβών με συγκεκριμένους αξιωματικούς (βλ. κατάθεση κ. Χρήστου Μαργογιαννάκη στην Εξεταστική Επιτροπή στις 26.04.2010, σελ. 46-47). Βεβαιώνει επομένως με αυτόν τον τρόπο, ότι στα πρόσωπα των συνεργατών του συνέτρεχαν οι διατάξεις του άρθρου 16 του Π.Δ. 284/89 «περί ασυμβιβάστου», εφόσον είχαν χρηματίσει μέλη σε περισσότερες από μία επιτροπές του ίδιου έργου (Διαπραγματεύσεων και Παραλαβής).

Η κατάθεση του τότε Υφυπουργού, ότι το 2004 υπογράφηκε μνημόνιο για την προσωρινή παραλαβή του C4I, επειδή στη δοκιμή του συστήματος στις αρχές Ιουλίου διαπιστώθηκε «ότι μπορούσε να προσφέρει σημαντικά πράγματα στην κατάσταση που βρισκόταν εκείνη την στιγμή», είναι ανεπαρκής και εν μέρει ανακριβής (βλ. κατάθεση κ. Χρήστου Μαργογιαννάκη στην Εξεταστική Επιτροπή στις 26.04.2010, σελ. 56). Η συμφωνία με τη SAIC για προσωρινή παραλαβή οριστικοποιήθηκε - πριν αποφασίσει το ΚΥ.ΣΕ.Α - στις 01.07.2004 και υπογράφηκε χωρίς να ληφθούν υπόψη τα εξής:

- i. Η Επιτροπή Παραλαβής και οι τεχνικοί σύμβουλοι της BOARTERS με έκθεσή τους είχαν αξιολογήσει αρνητικά την επανάληψη της άσκησης IET-3.

- ii. Η επίδειξη του C4I από τη SAIC την 01.07.2004 είχε αρνητικά αποτελέσματα, όπως προκύπτει από τις αναφορές των μελών της Επιτροπής Παραλαβής και την Έκθεση των BOARTERS.
- iii. Τα υποσυστήματα 1-7 του CDSS δεν είχαν αναπτυχθεί και δεν υπήρχε διαλειτουργικότητα, παρά μόνο μερική αυτοτελής λειτουργία.

Όπως προκύπτει από τις αναφορές μελών της Επιτροπής, τα μέλη της Επιτροπής Παραλαβής και του Ολυμπιακού Κέντρου Ασφάλειας δεν γνώριζαν τίποτε για την επίδειξη της 01-07-2004. Αντίθετα διετάχθησαν το βράδυ της προηγούμενης να παραστούν στην επίδειξη ως παρατηρητές. (βλ. το από 07-07-2004 Μνημόνιο, την υπ' αριθ. 1 Απόφαση της 9<sup>ης</sup>/21-7-2004 Συνεδρίασης ΚΥΣΕΑ, την Φ.600/ΑΠ 45070 Σ.9/28-7-2004 Επιστολή Υπουργού Άμυνας κ. Σπήλιου Σπηλιωτόπουλου, την 04-2186 (CA-04-301)/ 30-7-2004 επιστολή SAIC, την 04-2191/2-8-2004 επιστολή SAIC, την 04-2231/9-8-2004 επιστολή SAIC, την 04-02462/17-9-2004 επιστολή SAIC, το Φ.600/ΑΔ 110736Σ35/30-9-2004 έγγραφο ΓΔΑΕ/ΥΠΕΘΑ και το Φ.600/ΑΔ 131405Σ1037/1-10-2004 έγγραφο κ. Γιώργου Ζορμπά, βλ. επίσης κατάθεση Σπηλιωτόπουλου 2.9.2010, σ. 37, όπου τόνιζε, ότι η απόφαση του ΚΥ.ΣΕ.Α της 21.07.2004 δεν υλοποιήθηκε).

Σε αντίθεση με την κατάθεση του τότε Υφυπουργού στην Εξεταστική Επιτροπή το ΚΥ.ΣΕ.Α δεν κάλυψε όλες τις αλλαγές που είχαν γίνει στη σύμβαση.

Στην κατάθεσή του ο κ. Χρήστος Μαρκογιαννάκης δεν ανέφερε ότι με την 4<sup>η</sup> τροποποίηση της σύμβασης νομιμοποίησε την απ' ευθείας ανάθεση έργου (Αναβάθμιση του κτηρίου της ΓΑΔΑ) ύψους 7.100.000€ στη ΔΙΕΚΑΤ και το ενέταξε ως επιπλέον υποσύστημα στο C4I (το 22Α) (βλ. το από 30-6-2004 Πρακτικό αξιολόγησης επανεξετασθέντων στόχων της άσκησης IET-3 της Επιτροπής Παραλαβής, την υπ' αριθ. 04-1994/30-06-2004 Επιστολή SAIC, Δώδεκα (12) αναφορές μελών της Επιτροπής Παραλαβής, του Π.Σ. και του Ολυμπιακού Κέντρου Ασφάλειας σχετικά με την επίδειξη του C4I την 1-7-2004, την από 2004-50/1/10-ρλγ/2-7-2004 Έκθεση BOARTES, το από 7-7-2004 Μνημόνιο μεταξύ Υπουργείου Δημόσιας Τάξης και SAIC).

Ο τότε Υφυπουργός κατέθεσε επίσης ότι η SAIC επέμενε να γίνει η Γενική Δοκιμή την 01.10.2004 (βλ. κατάθεση κ. Χρήστου Μαρκογιαννάκη στην Εξεταστική Επιτροπή στις 26.04.2010, σ. 57). Η ημερομηνία όμως είχε αποφασισθεί από το ΚΥ.ΣΕ.Α μετά από δική του εισήγηση, αν και γνώριζε ότι πριν από τη γενική δοκιμή έπρεπε να δοκιμασθούν τα Υποσυστήματα, διαδικασία που δεν είχε πραγματοποιηθεί.

Αν και το ΚΥ.ΣΕ.Α είχε αποφασίσει συγκεκριμένες διαδικασίες μέχρι την 01.10.2004, με ευθύνη του Υπουργού άλλαξαν οι διαδικασίες με άλλες που ευνοούσαν τη SIEMENS. Ως παράδειγμα μπορεί να αναφερθεί ότι έγινε απευθείας ανάθεση απεγκατάστασης εξοπλισμού, χωρίς αυτός να έχει δοκιμασθεί.

Ο τότε Υφυπουργός κατέθεσε επίσης ότι τον Απρίλιο του 2005 διεμήνυσε στην SAIC ότι το Ελληνικό Δημόσιο δεν μπορεί να παραλάβει το σύστημα C4I (βλ. κατάθεση κ. Χρήστου Μαρκογιαννάκη στην Εξεταστική Επιτροπή στις 26.04.2010, σελ. 58). Από τη σχετική αλληλογραφία όμως προκύπτει ότι ο κ. Χρήστος Μαρκογιαννάκης διαπραγματευόταν σύμφωνα με τους όρους και τις προϋποθέσεις που έθετε η εταιρεία SAIC. Από τα έγγραφα του φακέλου συνάγεται ότι οι ενέργειες του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης και ειδικά οι χειρισμοί του θέματος από τον τότε Υφυπουργό δεν είχαν νομιμοποιητική βάση. Συγκεκριμένα:

1) Παρά τη διαπίστωση ότι το C4I ήταν ακατάλληλο ήδη από την περίοδο των Ολυμπιακών Αγώνων με υπαιτιότητα της SAIC εν τούτοις δεν κινήθηκε η διαδικασία να κηρυχθεί η εταιρεία έκπτωτη.

2) Δόθηκαν ανακριβή στοιχεία για την ανάπτυξη των Υποσυστημάτων στο ΥΠΕΘΑ χωρίς να έχουν γίνει σε αυτά δοκιμές.

3) Ο τότε Υφυπουργός έστειλε στη SAIC σχέδιο απόφασης ΚΥ.ΣΕ.Α που αφορούσε την τροποποίηση της Σύμβασης. Η SAIC απάντησε θέτοντας νέους όρους. Ο κ. Χρήστος Μαρκογιαννάκης αποδέχθηκε την εισήγηση του κ. Σωτήριου Τσενέ για 18μηνη παράταση ώστε να μην κηρυχθεί η SAIC έκπτωτη (βλ. 2004-00/3/13/1-μζ/19-3-2005 έγγραφο ΔΑΟΑ στη SAIC, F.600/319445.Σ.768/30-3-2005 έγγραφο ΓΔΑΕ/ΥΠΕΘΑ, 2004-00/3/13/1-ξα/5-4-2005 έγγραφο ΔΑΟΑ, CA-05-386/18-4-2005 Επιστολή SAIC στον Χρήστου Μαρκογιαννάκη, 2004-00/3/13/1-ση/28-4-2005 έγγραφο ΔΑΟΑ, 2004-00/3/13/1-ρκβ/1-7-2005 εισήγηση ΔΑΟΑ σε κ. Χρήστο Μαρκογιαννάκη, 2004-00/3/13/1-ρκγ/30-6-2005 έγγραφο ΔΑΟΑ, 168/2005 Γνωμοδότηση Νομικού Συμβούλου ΥΕΘΑ).

Ο ίδιος κατέθεσε τα εξής σχετικά με το κλίμα που επικρατούσε στις διαπραγματεύσεις για την τροποποίηση της σύμβασης. Αποδέχθηκε ως «σωστή» την απαίτηση της εταιρείας να παραληφθεί το C4I ανά Υποσύστημα, ενώ γνώριζε, ότι αυτή η διάταξη είχε ως συνέπεια να ανακληθεί ο όρος της αρχικής σύμβασης περί παραλαβής του συστήματος «με το κλειδί στο χέρι». Αιτιολόγησε δε την απευθείας ανάθεση της αναβάθμισης του κτηρίου της ΓΑΔΑ στην τεχνική εταιρεία ΔΙΕΚΑΤ

μετονομάζοντάς την σε «Υποσύστημα» (βλ. κατάθεση κ. Χρήστου Μαρκογιαννάκη στην Εξεταστική Επιτροπή στις 26.04.2010, σελ. 66-68).

Από τα σχετικά έγγραφα προκύπτει ότι ο κ. Χρήστος Μαρκογιαννάκης διαπραγματευόταν με τις SAIC-SIEMENS και τη ΔΙΕΚΑΤ χωρίς να εξετάζει τη νομιμότητα των ενεργειών του και το γεγονός αυτό ισχυροποιούσε τη θέση της SAIC, εφόσον οι διαπραγματεύσεις γίνονταν βάσει των όρων και απαιτήσεων που έθετε η εταιρεία. Συγκεκριμένα:

- 1) Ο τότε Υφυπουργός διαπραγματεύθηκε με τις εταιρείες SAIC και ΔΙΕΚΑΤ και έδωσε στη ΔΙΕΚΑΤ με απευθείας ανάθεση την αναβάθμιση του κτηρίου της ΓΑΔΑ κόστους 7.100.000 €. Το έργο πέρασε ως Υποσύστημα στην 4<sup>η</sup> τροποποίηση της σύμβασης και ενσωματώθηκε στο C4I.
- 2) Η SAIC πίεζε για επίτευξη συμφωνίας ώστε η παραλαβή του C4I να γίνει ανά Υποσύστημα για να της επιστραφούν οι αντίστοιχες εγγυητικές επιστολές χωρίς να υπάρξει εκ μέρους της πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου ουσιαστική αντίδραση στις πιέσεις.
- 3) Το TETRA παρουσίαζε ουσιώδεις αποκλίσεις.
- 4) Η Επιτροπή Παραλαβής εισηγήθηκε να κηρυχθεί έκπτωτη η SAIC. Η εισήγηση δεν έγινε αποδεκτή και διατάχθηκε να συνεχίσει το έργο της. Υπέρ της συνέχισης γνωμάτευσε ο Νομικός Σύμβουλος του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης κ. Κώστας Καταβάτης.
- 5) Ο κ. Χρήστος Μαρκογιαννάκης αποδέχθηκε εισήγηση της ΔΑΟΑ για άμεση ανάγκη νομιμοποίησης των μέχρι τότε ενεργειών της, καθόσον η ΔΑΟΑ κινείτο στα όρια της νομιμότητας. Αυτό το γεγονός αποδεικνύει ότι ουδέποτε έλαβε υπόψη την απόφαση του ΚΥΣΕΑ και τις επισημάνσεις του Υπουργού Εθνικής Άμυνας (βλ. 2004-00/3/13/2-ιθ/14-10-2005 έγγραφο Επιτροπής Παραλαβής, 2004-00/3/13/2-κε/21-10-2005 έγγραφο Επιτροπής Παραλαβής, 3657.β/26-10-2005 επιστολή κ. Χρήστο Μαρκογιαννάκη σε SAIC, 2004-1/17/47-ρλβ/7-11-2005 έγγραφο ΔΑΟΑ, το από 3-12-2005 Εισηγητικό Σημείωμα ΔΑΟΑ σε κ. Χρήστο Μαρκογιαννάκη).
- 6) Ο κ. Χρήστος Μαρκογιαννάκης κατέθεσε σχετικά με τα Υποσυστήματα που παρέλαβε ως αναπληρωτής Υπουργός Εσωτερικών το 2009, ότι «δεν είχε ερέθισμα» για το γεγονός ότι αυτά δεν λειτουργούσαν (βλ. κατάθεση κ. Χρήστου Μαρκογιαννάκη στην Εξεταστική Επιτροπή, στις 26.04.2010, σ. 69). Οι Υπουργοί κ. Παναγιώτης Χηνοφώτης και κ. Προκόπης Παυλόπουλος όμως είχαν αρνηθεί το 2008 την παραλαβή του Υποσυστήματος 14. Αντίθετα ενέκρινε την παραλαβή του

Υποσυστήματος το 2009 και αποδέσμευσε δύο εγγυητικές επιστολές της SAIC αξίας 2.797.903, 62 € και 3.802.022, 67 €.

7) Μετά την παραλαβή των Υποσυστημάτων 1-7 (CDSS) και του C4I συνολικά από την Επιτροπή ο τότε Υπουργός συγκάλεσε σύσκεψη στο Υπουργείο Εσωτερικών. Παρ' όλο που από τα πρακτικά της σύσκεψης προέκυπτε ότι υπήρχε πρόβλημα συνολικής λειτουργικότητας του C4I, με απόφασή του ενέκρινε την παραλαβή των Υποσυστημάτων 1-7 (CDSS) και επέστρεψε στη SAIC εγγυητικές επιστολές συνολικού ύψους 11.158.065,14 €.

8) Ο τότε Υπουργός κατέθεσε ότι ο χρόνος εγγύησης του C4I καλυπτόταν από την 5<sup>η</sup> τροποποιητική (βλ. κατάθεση κ. Χρήστου Μαρκογιαννάκη στην Εξεταστική Επιτροπή στις 26.04.2010, σελ. 76) αν και η εγγύηση του εξοπλισμού C4I είχε λήξει την 30.10.2006, δηλαδή πριν την υπογραφή της 5<sup>ης</sup> τροποποίησης. Η δε συντήρηση – υποστήριξη όλων των Υποσυστημάτων C4I και του TETRA έληξε στις 30.09.2009 με εξαίρεση κάποια υποσυστήματα του CDSS για τα οποία υπήρχε διετής εγγύηση από την ημερομηνία παραλαβής τους (βλ. 020<sup>A</sup>/03 σύμβαση – 5<sup>η</sup> τροποποιητική).

Η κατάθεσή του δε, σε ό,τι αφορά στην παραλαβή και τη λειτουργία των Υποσυστημάτων AVL και CDSS, δεν συνάδει με τα πραγματικά γεγονότα (βλ. κατάθεση κ. Χρήστου Μαρκογιαννάκη στην Εξεταστική Επιτροπή στις 26.04.2010, σελ. 82). Ο τότε Υπουργός γνώριζε ότι το AVL απορρίφθηκε από την Επιτροπή το 2007 λόγω ουσιωδών αποκλίσεων. Γνώριζε, επίσης, ότι δεν τηρήθηκαν τα οριζόμενα στη σύμβαση και οι διατάξεις του Π.Δ. 284/1989. Η ενέργεια να συμπεριληφθεί το AVL από την Επιτροπή στο τελικό πρωτόκολλο, ως παραληπτέο, είναι παράνομη. Γνώριζε ότι τα υποσυστήματα του CDSS ουδέποτε λειτούργησαν και δεν λειτουργούν, ώστε να επιτευχθεί η διαλειτουργικότητα συνολικά του C4I. Γνώριζε επίσης, ότι μετά την 7<sup>η</sup> τροποποίηση δεν υπήρχε εκπαιδευμένο προσωπικό για να λειτουργήσει και να υποστηρίξει το CDSS. Του ήταν γνωστό ότι η παραλαβή των Υποσυστημάτων 1-7 (CDSS) έγινε από την Επιτροπή χωρίς να ληφθούν υπόψη οι Εκθέσεις των Τεχνικών Συμβούλων του Υπουργείου, σύμφωνα με τις οποίες αυτά ήταν ακατάλληλα προς παραλαβή. Όσον αφορά δε τις εγγυητικές επιστολές – σε αντίθεση με αυτά που κατέθεσε στην Εξεταστική Επιτροπή - με την έγκριση της παραλαβής επεστράφησαν στην SAIC ισόποσες εγγυητικές επιστολές μετά από αφαίρεση των απομειώσεων. Οι επιφυλάξεις δε που είχε σχετικά με «τον φόρτο ανταπόκρισης του συστήματος», αφορούσαν το Τελικό Πρωτόκολλο και όχι τα κατά μόνας πρωτόκολλα (βλ. 2004-00/6/2-κβ/6-6-2007 Πρωτόκολλο Απόρριψης Υ/Σ 16 (AVL), Τελικό Πρωτόκολλο

Παραλαβής Συστήματος C4I (14-11-2008), Πρωτόκολλα Παραλαβής Υποσυστημάτων 1-7 (CDSS).

9) Σχετικά με τη λειτουργία του CDSS στο ΕΚΑΒ ο κ. Χρήστος Μαρκογιαννάκης αποδέχθηκε την επιχειρηματολογία της SAIC ότι το CDSS θα μπορούσε να λειτουργήσει θαυμάσια, αλλά δεν το λειτουργεί κανένας υπάλληλος του ΕΚΑΒ από ευθυνοφοβία (βλ. κατάθεση κ. Χρήστου Μαρκογιαννάκη στην Εξεταστική Επιτροπή στις 26.04.2010, σελ. 95). Η αλληλογραφία όμως με το ΕΚΑΒ αποδεικνύει, ότι παρόλο που το προσωπικό έχει εκπαιδευθεί, το CDSS δεν λειτουργεί.

Η κατάθεση του τότε Υπουργού σχετικά με τη λειτουργικότητα των Υποσυστημάτων και τη διαλειτουργικότητα του όλου συστήματος C4I την οποία και υπεραμύνθηκε δεν συνάδει με τα πραγματικά γεγονότα (βλ. κατάθεση κ. Χρήστου Μαρκογιαννάκη στην Εξεταστική Επιτροπή στις 26.04.2010, σελ. 140-141). Οι Εκθέσεις των Τεχνικών Συμβούλων, η έκθεση της Επιτροπής Παραλαβής του CDSS κατά τις δοκιμές των Υποσυστημάτων το 2008 και η τεχνική έκθεση ανέφεραν ότι το C4I ήταν ακατάλληλο προς παραλαβή (βλ. τις Εκθέσεις των Τεχνικών Συμβούλων Ρηγογιάννη/Καμπουράκη/Καρδάρα ως προς τη λειτουργικότητα του CDSS και τη διαλειτουργικότητα του C4I).

10) Ο κ. Χρήστος Μαρκογιαννάκης αξιολόγησε ως εκβιασμό τη συμπεριφορά της SAIC, όταν η εταιρεία μετά τις 28.5.2004 δεν ήταν σε θέση να παραδώσει το σύστημα (βλ. κατάθεση κ. Χρήστου Μαρκογιαννάκη στην Εξεταστική Επιτροπή στις 26.04.2010, σ. 160-161). Αντί όμως να εκμεταλλευτεί την αδυναμία της SAIC προς όφελος του Δημοσίου, λειτούργησε υπέρ της εταιρείας με τις πράξεις του, όπως η επανάληψη της αποτυχημένης άσκησης IET-3, η υπογραφή Μνημονίου και η εισήγηση στο ΚΥ.ΣΕ.Α για προσωρινή παραλαβή του C4I.

11) Ο τότε Υπουργός στην κατάθεσή του σχετικά με την επιμέρους διαλειτουργικότητα των Υποσυστημάτων, τη συντήρηση και την εγγύησή τους (βλ. κατάθεση κ. Χρήστου Μαρκογιαννάκη στην Εξεταστική Επιτροπή στις 26.04.2010, σελ. 166-167) δεν έκανε καμία αναφορά στις απορριπτικές τεχνικές εκθέσεις των Ρηγογιάννη/Καμπουράκη/Καρδάρα και κινήθηκε στη λογική του «παραπλανηθέντος Υπουργού», επικαλούμενος την εμπιστοσύνη που είχε στους επιχειρησιακούς συνεργάτες του κ. Νικόλαου Σουπιώνη και κ. Γεράσιμο Βασιλάτο, ενώ συμπεριέλαβε στην εγγύηση, συντήρηση και υποστήριξη το σύνολο των Υποσυστημάτων, αν και γνώριζε ότι εγγύηση σύμφωνα με την 5<sup>η</sup> τροποποίηση - υπήρχε μόνο για τα Υποσυστήματα 1-7 (CDSS). Γνώριζε βεβαίως, ότι αφού δεν είχε εγκριθεί το τελικό

πρωτόκολλο παραλαβής από αυτόν, οι σχετικές διατάξεις δεν ισχύουν (βλ. αρθρ. 15.1., 15.1.1, 15.1.2, 15.1.3, 16.1, 16.1.1, 16.1.2, 16.1.3 σύμβασης μετά την 5<sup>η</sup> τροποποιητική).

Η ερμηνεία που ο κ. Χρήστος Μαρκογιαννάκης έδωσε σχετικά με τη διαδικασία των διαπραγματεύσεων με την SAIC για τον επανασχεδιασμό των Υποσυστημάτων 1 έως 7 (CDSS), ότι δηλαδή το Δημόσιο απέρριπτε τις προτάσεις της, δεν επιβεβαιώνεται από τα πραγματικά περιστατικά (βλ. κατάθεση κ. Χρήστου Μαρκογιαννάκη στην Εξεταστική Επιτροπή στις 26.04.2010, σ. 191-195). Από τα έγγραφα προκύπτει ότι οι πιέσεις της SAIC είχαν σχέση με τη μη τήρηση των συμφωνηθέντων και την καθυστέρηση στην τροποποίηση της σύμβασης. Για το λόγο αυτό η εταιρεία προσέφυγε στη Διαιτησία και απέσυρε την σχετική αίτησή της το 2007, δηλαδή λίγες ημέρες πριν από την υπογραφή της 5<sup>η</sup> τροποποίησης της σύμβασης στις 29.03.2007. Η ενδοτικότητα του τότε Υφυπουργού στις πιέσεις της SAIC δεν βρίσκει έρεισμα στα πραγματικά γεγονότα αναφορικά με την πλήρη ακαταλληλότητα του C4I. Παρ' όλα αυτά εκείνος διαπραγματευόταν δίνοντας στην εταιρεία χρόνο και νομικά επιχειρήματα (βλ. CA-05-386/18-4-2005 επιστολή SAIC σε κ. Χρήστο Μαρκογιαννάκη, 2004-00/3/13/1-ρκβ/1-7-2005 Εισηγητικό κ. Σωτήριου Τσενέ σε κ. Χρήστο Μαρκογιαννάκη, 2004-00/3/13/2-ια/12-10-2005 έγγραφο ΔΑΟΑ, CA-06-446/9-1-2006 επιστολή SAIC σε κ. Χρήστο Μαρκογιαννάκη, την από 21-4-2006 προσφυγή της SAIC στη Διαιτησία, 2004-1/17/47/4-ρξε/4-7-2006 έγγραφο Δ/νσης Τεχνικών στο Νομικό Σύμβουλο του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης).

Σε αντίθεση με τις πληροφορίες που έδωσε ο κ. Χρήστος Μαρκογιαννάκης σχετικά με τη διαπραγμάτευση της απευθείας ανάθεσης της αναβάθμισης της ΓΑΔΑ στην ΔΙΕΚΑΤ (Υποσύστημα 22<sup>α</sup>) (βλ. κατάθεση κ. Χρήστου Μαρκογιαννάκη στην Εξεταστική Επιτροπή στις 26.04.2010, σ. 202-203), τον Ιανουάριο 2004 η Επιτροπή - όπως προκύπτει από το Πρακτικό της Επιτροπής Αξιολόγησης και Παρακολούθησης του Έργου C4I - υπό τον τότε Υφυπουργό Δημόσιας Τάξης κ. Τσερτικίδη συμφώνησε με τη SAIC το κόστος της ΓΑΔΑ (22Α) στο ποσό των 7.000.000€. Επί τρεις μήνες η SAIC, εκμεταλλευόμενη την προεκλογική περίοδο, δεν άρχισε τις εργασίες και μετά τις εκλογές, στις 19.03.2004 κατέθεσε νέα προσφορά ύψους 7.400.000 €. Στις 23.03.2004 η Επιτροπή συνεδρίασε με πρόεδρο τον κ. Χρήστο Μαρκογιαννάκη, επαναδιαπραγματεύθηκε το Υποσύστημα 22Α και συμφώνησε με τη SAIC στο ποσό των 7.100.000 €. Συνεπώς η SAIC, αν και είχε αθετήσει τα συμφωνηθέντα, ωφελήθηκε κατά 100.000 €. Στην κατάθεσή του δε ο τότε Υφυπουργός δεν εξήγησε